

ΜΗΧΑΛΗΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΥΘΗΘΗΣ

ΠΗΤΕΙ Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΟΥΡΡΑ!

Πότη νὰ ἐγεννήθη ἀρὰ γε χαρὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, χαρὰ ἣτις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ τώρα, διότι ἐγέμισεν ἡ πρωτεύουσα ἀπὸ φήμας συγκρούσεων τῶν ὑπουργῶν ἀναμεταξύ των καὶ ἐπαπειλούμενων παραιτήσεων δύο καὶ τριῶν ἀκόμη ἐξ αὐτῶν ; Στήθη τέως πιεζόμενα ἀπὸ δεινὸν ἐπιάντην ἠλευθεροῦντο, καρδία ἡμίκεροι κατελήφθησαν ὑπὸ σφοδρῶν παλμῶν, σύννεφα ἀπελπισμοῦ καὶ μελαγχολίας διελύοντο, ἴσως καὶ δάκρυα χαρᾶς ἔρρευσαν, ἴσως καὶ ζητωκραυγαὶ διέσχιζαν τὴν ὄροφὴν αἰθούσης τινός, καὶ ὄρκοι φιλίας καὶ ἀμοιβαίων θυσιῶν ἀντήλλάγησαν. Ὁ Τρικούπης πίπτει! ἡ κυβέρνησις του διαλύεται· τὸ κόμμα του ἐξασθενεῖ· τὸ μέλλον ἀνοίγει τὰς πύλας του καὶ εἰς ἄλλους πλὴν αὐτοῦ κυβερνήτας. Αὐτὰ ἐπροξένουν τὴν χαρὰν καὶ αἱ μέλλουσαι συνέπειαι αὐτῶν ἐπύξανον τὴν χαρὰν. Εὐδαιμονία! Ὁ Ράλλης θ' ἀναπετάσῃ δικὴν του σημαίαν θὰ παρασύρῃ δέκα, δεκαπέντε μαζύ του ἴσως καὶ περισσοτέρους· διότι ὁ Βαλαωρίτης ἀκολουθεῖ τὸν Ράλλην· δὲν ἀκολουθεῖ τὸν Τρικούπην· ὁ Ρούφος ἔχει τὰς πατριὰς του ψήφους· καὶ μερικὰς ἄλλας· τί διάβολο! ὁ Καλλιγὰς δὲν ἔχει φίλον μίαν ψυχὴν βουλευτοῦ; εἶναι ἀδύνατον! Ἄλλ' αὐτοὶ ὅλοι σχηματίζου μίαν ομάδα σαράντα, πενήντα ψήφων. Τελειώνει λοιπὸν τὸ μεγαθήριον καταβάλλεται· δεῦτε καὶ ἐμπήξωμεν εἰς τὴν κεφαλὴν του, εἰς τὰ πλευρὰ του, εἰς τὴν καρδίαν του, τοὺς ὄνυχάς μας· ἅς τὸ τραβήξωμεν ἀπὸ τὴν οὐρὰν· δὲν φοβούμεθα· εἴμεθα τώρα πολλοί· καὶ ἅς τὸ κατακυλινδήσωμεν κάτωθεν ὑψηλοῦ τινος βράχου—τίς δὲ βράχος τῆς ἐξουσίας ὑψηλότερος;—νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ βγάλλῃ τσιμουδιά. Αὐτὰ ἐλέγοντο καὶ λέγονται μεταξὺ ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ ὄλων τῶν ἀποχρώσεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ μεταξὺ ἀκόμη τῶν ὀλίγων ἀνεξαρτήτων, διότι πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτῶν ἀπεξένοσε τὰς συμπαθείας ὁ κ. Τρικούπης δι' ἀναγκαστικῆς ἀφομοιώσεως ἑαυτοῦ μὲ τὸ ὑπάρχον καὶ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς διαφθορᾶς. Ἴσως καὶ φίλοι του ἀκόμη ἔτριψαν κρῖφα τὰς χεῖρας ἐξ ἠδονῆς, διότι φύσει ὁ Τρικούπης εἶναι κατεσκευασμένος νὰ γενᾷ ἀντιπαθείας, νὰ προκαλῆ μὲν ἴσως κολακείας, οὐδέποτε ὅμως ἐνδύμυχον συμπάθειαν. Εἰς τὸ φύσει τοῦτο τοῦ κ. Τρικούπη προσθέσατε καὶ τὸ φύσει φθονερὸν καὶ φίλισον τοῦ νεωτέρου Ἑλληνοῦ, καὶ ἔχετε τὴν εἰκόνα πλήρη.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ ἀδιάφοροι καὶ οἱ ψευδεῖς φίλοι· ἀλλ' οἱ τὸ αἶσθημα τῆς πατρίδος μετ' οὐδενὸς ἄλλου ἀνταλλάσσοντες καὶ συμφύροντες, ὡς νὰ ἦτο πολυσύνθετον ἔμβλημα ὄψου, ἀλλὰ ἀγνήν παρθένον ἄγαμον, ὡς Ἑστιάδα, ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φυλάσσοντες, ἠδύναντο νὰ αἰσθανθῶσι χαρὰν τινα ἐπὶ ἐπικειμένη διαλύσει τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος; Ἦκούσαμεν παρ' ἐνός οἰστρηλάτου τὴν φοβερὰν φράσιν : Νὰ τὸν πατήσουμε καὶ αὐτόν! καὶ ἠσθάνθημεν ἀπέχθειαν ὡς ἂν εἴμεθα οἱ πρῶτοι φίλοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τί θὰ ὠφελῆθῃ ὁ τόπος ἂν καταπατηθῇ καὶ ὁ Τρικούπης; Κατεπατήσαμεν τὸν Βούλγαρον, τὸν Ζαΐμην, τὸν Κομμουνδούρον· ἀλλ' ὅταν ἀπέθανον, ἠσθάνθημεν τὸ κενὸν πέριξ ἡμῶν καὶ ἐκλάυσαμεν. Τί ἐκλαίομεν; Τὰς ἁμαρτίας των; ἢ τὰς ἁμαρτίας μας! Ὁ τόπος αὐτὸς μορφοῦται βαθμηδὸν εἰς ἓνα κύλινδρον καταθλιπτικόν, ἐξ ἐκείνων δι' ὧν οἱ ὀδοποιοὶ ἰσάζουσι τὰ χαλίκια τῶν δημοσίων ὁδῶν. Ἰσοπέδωσις! ἰδοὺ ὁ στεναγμὸς δὲν ἐκβάλλει ὁ τόπος αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀριστείδου, τοῦ Κίμωνος καὶ τοῦ Περικλέους, μέχρι τῶν νεωτέρων Ἀριστείδων, Κιμῶνων καὶ Περικλέων. Ἀλλὰ κυβερνῶνται κράτη χωρὶς ἐξεχούσας κεφαλὰς; Κυβερνᾶται οἰκογένεια χωρὶς ἐπιβάλλουσαν κορυφὴν; Κυβερνᾶται ὀργανισμὸς χωρὶς ἐγκεφάλου;

Εἰς ποῖον κράτος θαυματουργήσαν εἶδετε τόσας συχνὰς ἐναλλαγὰς κυβερνήσεων, θεμελιώσεις νέων κομμάτων καὶ διακλύσεις παλαιῶν, οἷας παρ' ἡμῖν; Ἄρα γε εἰς τὴν Ἀγγλίαν; Ἐκεῖ ὄχι μόνον τὰ κόμματα εἰσὶ δύο, στερεὰ ὡς οἱ βράχοι τῶν Βρεττανικῶν νήσων καὶ ἀδιάλυτα ὡς πλατίνη, ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ ἐν κόμμα ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα, διανύει τὸ ὀλιγώτερον μίαν τετραετίαν καὶ περιπλέον ἐνίστε, καὶ ἔπειτα, τῶν χρόνων μεταβαλλομένων καὶ νέου ρεύματος ἀπαιτουμένου, ὑποχωρεῖ ἢ συμπολίτευσις εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ λόρδου Πάλμερστον δὲν ἐπεξετάθη δεκαετίαν ὀλόκληρον, περιλαβοῦσα ζητήματα ἐπὶ ζητημάτων, τὸ ἰταλικόν, τὸ ἀνατολικόν, τὸ γαλλικόν; Ὁ Βήκονσφιλδ δὲν περιέλαβε μίαν μεγάλην ἐποχὴν περιλαβοῦσαν τὴν ἀγορὰν τῶν μετοχῶν τοῦ Σουέζ, τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Ἰνδιῶν, τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου; Ὁ Γλάδστον δὲν διήνυσεν μίαν ἐξαετῆ περίοδον εἰρήνης καὶ δὲν διανύει τώρα τὸ τέταρτον ἔτος ἄλλης περιόδου πολέμου καὶ ἐνεργείας, ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ; Ποῦ ὠφείλοντο οἱ θρίαμβοι τῆς Γαλλίας ἐπὶ Ναπολέοντος Γ', ἀλλ' ἢ εἰς τὴν ἐνδεδεχῆ ἀκατάπαυστον προσωπικὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ τοῦ

ιδίου ; Και ὁ Καβούρ ; Ἐπιπτε καὶ ἐσηκόνετο, ὡς μωρὸν παιδίον μανθάνον τὸν βηματισμὸν ἢ ὡς Ἑλληὴν πρωθυπουργὸς ἀκροβατικῶς γυμναζόμενος εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου του ; Τί δὲ θὰ ἦτο ἡ Γερμανία χωρὶς τῆς σιδηρᾶς καὶ μηδέποτε ὀξειδουμένης κυβερνήσεως τοῦ Βίσμαρκ, ὡς νὰ ἐκυβερνᾷτο ὑπὸ δύο αὐτοκρατόρων, ἐνός, τοῦ Γουλλιέλμου καὶ ἄλλου, τοῦ Ἀρχιγερραματέως αὐτοῦ ; Ἡ λησμονοῦμεν τὸν Γορτσάκωφ ; Ἡ λησμονοῦμεν ἐν Βελγίῳ τὸν Φρέρ Ὀρβάν ; Ἡ λησμονοῦμεν ἐν Ρουμανίᾳ τὸν Βρατιάνον καὶ ἐν Σερβίᾳ τὸν Ρίτσιτς ; Ἡ λησμονοῦμεν τῆς γείτονος Τουρκίας τὸν Ἀαλῆ καὶ τὸν Φουάτ ; Ἡ λησμονοῦμεν ἀκόμη, τὰ ἡμέτερα, τὴν ἐξωτερικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ Ὄθωνος, πρωταγωνιστοῦσῃς μόνῃς ἀδιαφιλονεικῆτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἀλληλομαχομένων τῶν μεγάλων δυνάμεων περὶ κατακτήσεως τῆς ἐπ' αὐτῆς ἠθικῆς ἐπιρροῆς. Οὐδὲ Ρουμοῦνοι τότε ἤκουοντο, οὐδὲ Βούλγαροι, οὐδὲ Σέρβοι· μία δὲ κοινὴ ἐπεκράτει πεποιθήσις ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ φυσικὴ κληρονόμος τῆς Τουρκίας· ἐν δὲ φόβητρον ἐσχημάτιζε πτυχᾶς καὶ ρυτίδας εἰς τὰ μέτωπα τῶν διπλωματῶν : τῆς Ἑλλάδος ἡ μεγάλη ἰδέα. Διὰ τί ; Διότι εἰς ἄνθρωπος ἐκυβέρνα τότε τὴν Ἑλλάδα : ὁ Ὄθων.

Πῶς τὴν παρέλαβε παρὰ τοῦ Ὄθωνος ὁ Γεώργιος καὶ πῶς τὴν ἔχει τώρα εἰς χεῖράς του ; Ἐκεῖνος τὴν παρέδωκε κέντρον καὶ ψυχὴν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αὐτὸς τὴν μετετόπισεν, ὡς νὰ ἦτο Ἑλληὴν ὑπάλληλος, ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς ἐν σημεῖον τῆς περιφέρειας. Ἡ κατὰ δύο ἐπαρχίας ἐπὶ τῆς Στερεᾶς καὶ ἐπτὰ μεγαλονήσους ἐν τῷ Ἰονίῳ κυβερνήσεια ἐπὶ Γεωργίου Ἑλλάς, εἶναι πολλῶ ἐλάσσων τῆς ἀνευ Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, καὶ ἀνευ τῶν Ἐπτὰ νήσων Ἑλλάδος τοῦ Ὄθωνος. Οἱ Ἀἰθιοῦνοι τότε ὠμνοῦν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἡ νεολαία τῶν Βουλγάρων ἐσπούδαζεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἦσαν ἀδελφοὶ μας, οὐδεὶς ἠμφισβήτην τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Μακεδονίας, τὸ Πατριαρχεῖον ἦτο παντοδύναμον, ἡ Αὐστρία δὲν ἐμελέτα τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν ἠγωνία ν' ἀποδείξῃ τὰ Ἰωάννινα ἑλληνικά. Φεῦ ! ποῖα ἔκοτε πτώσις ! Ἡ Ἑλλάς ἀπολέσασα τὸ ἀέθειον ὄμμα τοῦ Ὄθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας τὴν μεγαλόκαρδον θέλησιν, ἔδесе τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ ἐκείθεν τῆς Ὀρθρου, ἐστράφη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἶπε : ἐδῶ θὰ πολεμήσωμεν τοὺς τελωνοφύλακας, τοὺς ἀκαταποθηκάρους, τοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς τμηματάρχας. Καὶ ἐπολέμησε τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἐσωτερικῆς κατακτήσεως καὶ ληστείας, ὑπογράφοντος, ὑπογράφοντος, ὑπογράφοντος τοῦ Γεωργίου. Ἡ φιλοπατρία ἐγένετο ἐμπορία, τὸ Κράτος ἀνέλαθον Ἐταιρίαι διάφοροι ἵνα τὸ ἐκμεταλλεύωνται, καὶ οἱ Ἕλληνας τοῦ Ὄθωνος, οἱ Ἕλληνας τῆς κατοχῆς, μετεμορφώθημεν εἰς Ἕλληνας τοῦ Συγγροῦ καὶ τοῦ Σκουλοῦδη. Μίαν μόνην χρυσὴν παρένθεσιν, ὡς σελήνην πρῶτου τετάρτου, ἐγνώρισε τὸ Ἑλληνικὸν, ὅταν τὸ 1873 καὶ κατόπιν τὸ 1876 ἀνεπέτασε μετ' εὐλαθείας ὁ Δεληγεώργης τὴν σημαίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀντὶ τῆς σημαίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶδε καὶ ἐνόησε καὶ εἶπεν : Τὸ ἔργον τοῦ 21 νὰ συμπληρωθῇ ἐναλλάξ διὰ τῆς διπλωματίας καὶ τῶν ὀπλων. Ἀλλὰ ὁ λαὸς διαφθαρεὶς δὲν ἠνείχετο τὸν Δεληγεώργην, τὰ ἴδια σπλάγγνα του — Βουλευταὶ — τὸν ἐπρόδωσαν, καὶ τ' Ἀνάκτορα τὸν ἐπολέμησαν ὅσον ἠδυνήθησαν. Τίς οἶδε, τί δὲν θὰ ἐμεγαλοῦργει, ἂν ἔμενον ὁ Δεληγεώργης πρωθυπουργὸς — μετ' ἑκατὸν διαλύσεις ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου ; Ἀλλὰ ἡ βασιλεία οὐδεμίαν πολιτικὴν ὑπεστήριξεν, τὴν τοῦ Δεληγεώργη δὲ ἐκθύμως κατεδίωξε, καὶ συντρίβουσα τοὺς παλαιούς, καὶ ἐγείρουσα νέους κομματάρχας καὶ σύμμαχον

προσλαβοῦσα τὴν ἀτασθαλίαν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, κατεκεράτισε τὴν Ἑλλάδα εἰς κόμματα καὶ ἔκαμε τὸν τόπον κομματία.

Μεταξὺ τῶν ἀγρίως συντελεσάντων εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐπροτοστάτησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ κύριος Χαρίλαος Τρικούπης. Καὶ ἂν εἴχομεν τὰ μίση του καὶ τὰ πάθη του, ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιχαιρώμεν καὶ ἡμεῖς, διότι ἐκεῖνα ἄπερ διέπραξε κατὰ τῶν ἀντιπάλων του, ἰδοὺ ἤδη τῷ προετοιμάζον τὰ αὐτὰ οἱ τέως φίλοι του. Ἀλλ' ὅταν βλέπομεν τὰ πρόσωπα συμπεπλεγμένα μετὰ τὰ πράγματα, καὶ τὸ ζήτημα τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος, ἡμεῖς τοῦλάχιστον λησμονοῦντες τὰ πρόσωπα ὁρῶμεν πρὸς τὰ πράγματα.

Τίς λοιπὸν εἶναι ἔτοιμος νὰ διαδεχθῇ τὸν κύριον Τρικούπην ; Ἀρὰ γε ὁ κ. Ράλλης ἢ ὁ κύριος Καλλιγᾶς ; Ἀρὰ γε ὁ κ. Δεληγεώργης ἢ ὁ κ. Δεληγιάννης ; Ἀρὰ γε ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἢ ὁ κ. Μεσσηνέζης ; Ὁ Τρικούπης εἰργάσθη ἀπὸ τοῦ 1870 ὡς ἀρχηγὸς κόμματος — καὶ ἀρχηγὸν κόμματος ἐννοοῦμεν ὅχι τὸν ἀρχηγὸν ψήφων, ἀλλὰ τὸν ἀρχηγὸν ἰδεῶν — καὶ δὲν ἐγένετο πρωθυπουργὸς ἀληθῶς εἰμὴ πέρυσιν. Ἀς ἐργασθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ κύριοι, ἅς τοὺς γνωρίσῃ ὁ τόπος καὶ ἔπειτα ἅς ὀρέξωσι τὴν χεῖρα πρὸς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ προέδρου.

Ἀλλ' εἴμεθα εὐχαριστημένοι παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη ; Παντάπασι. Εἴμεθα, ἂν θέλετε, ἀπηλιπισμένοι. Ἀλλ' ἀπελπισία μετ' ἀπελπισίαν, προτιμῶμεν τὴν τοῦ κ. Τρικούπη, παρὰ τὴν τοῦ ὀπισθεν αὐτοῦ ἀναμένοντος χάους. Ἰδίως δὲ ὅτι ζητοῦμεν εἶναι ἡ ἐνδεδέχεται κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Δυνάμεθα τὰ πάντα νὰ τῷ μεσθῶμεν ἀλλὰ φιλοπατρίαν βεβαίως ἔχει ὅσην ἡμεῖς, καὶ θερμότεραν μάλιστα τῆς ἰδικῆς μας, διότι συνδυάζει αὐτὴν μετὰ φιλοδοξίας.

Τὸ μόνον ἐρώτημα ὅπερ τίθεμεν ἀπέναντι τοῦ κυρίου Τρικούπη εἶναι τοῦτο : Εἶναι ἱκανὸς νὰ προδώσῃ τὸν τόπον ἐν τῷ μεγάλῳ ἔθνικῳ ζήτηματι ; Τίς τολμᾷ ἐκ τῶν ἐχθρῶν του νὰ εἴπῃ ναί ; Καὶ ἄλλο δ' ἐρώτημα ἔχομεν νὰ κάμωμεν : Ὑπάρχει ἄλλος μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν νεωτέρων πολιτικῶν ὅστις ἀπεδείχθη ἰσχυρότερος αὐτοῦ εἰς τὴν κυβερνητικὴν δύναμιν, ἀπαιτουμένης τῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ἵνα ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ἐπερχομένας ἐξωτερικὰς περιστάσεις ; Τίς ἐκ τῶν ἀσπονδοτέρων ἐχθρῶν του τολμᾷ νὰ εἴπῃ : ναί ;

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς, οἱ ἐχθροὶ τῆς κυβερνήσεως, ὑπολαμβάνομεν — τώρα — ζημίαν τοῦ τόπου πάντα κλονισμὸν τοῦ κόμματος καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη.

Καλεδῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ τῆς Ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπεζῆς) πληροφοροῦμεθα ὅτι εἰς κυκλοφορίαν ἔχει Γραμμάτια ἄξιας **102,824,056**, μεταλλικὸν δὲ μόνον **6,588,960** ! Ἡ οὐδέποτε νομίζομεν πιστωτικὸν Κατάστημα εὐρέθη εἰς τόσον εὐτυχεῖς ὄρους νὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ ἔθνος τόσον ἐθραϊκὰ καὶ νὰ ὀνομάζηται Ἑθνικὴ Τράπεζα. Ἐννενηντα ἑξ ἑκατομμύρια νὰ κυκλοφορῇ ἐπὶ τοῦ ἀέρος ! !

Αὐτὴν δὲ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῆς Τραπεζῆς, τὴν παχύνουσαν μὲν αὐτὴν καταστρέφουσαν δὲ ἡμᾶς,